

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: főutca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.
Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . . . 2 „ 50 „
Negyedévre . . . . . 1 „ 50 „

HIRDETÉSI DIJ:
háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitván minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adtnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Eperjes, március 2-án.

Mint a „Megyei közlemények“ című rovat alatt olvasható, a m. kir. belügyminis-
terium városunknak az 1876. évi XX. t. c.
alján alkotott szervezeti szabályzatát még
január havában megerősítette és további el-
járás végett a megyéhez elküldte.

A törvényhatósági bizottság f. hó 12-én
tartandó közgyűlésének e szabályzat is képe-
zendi egyik tárgyát.

A legelső teendő, mely e szabályzat me-
gerősítése folytán a város közönségére vár: a
képviselő-testület 54 (választott) tagjának meg-
választása.

E végből a szükséges előmunkálatok
már meg is tétettek, a mennyiben két vá-
lasztó-kerület alakított, és pedig egy felső
választó-kerület, melyhez a belváros első és
második ötöde s a felkúlváros; továbbá egy
alsó kerület, melyhez a belváros harmadik,
negyedik és ötödik ötöde, valamint az alsó
kúlváros és a hegyikertek tartoznak.

A bekebelezésről szóló 1876. évi XX.
t. c. értelmében választóknak tekintendők
mindazok, kik országgyűlési képviselő válasz-
tására jogosítva vannak. Itt némileg eltér
a törvény a községek szervezetéről szóló
1871. évi XVIII. t. c. rendelkezéseitől, melyek
szerint választó minden 20 éves községi la-
kos, ki saját vagyona után két év óta direkt
adót fizet, és a mennyiben, ha csak szemé-
lyes adót fizet, gazdai hatalom alatt nem áll.
Választó továbbá a községi törvény értelmé-
ben minden a községben adóköteles fekvő-
séggel bíró testület, intézet, társulat és cég,
ugyszintén az idegen is, ha két év óta állan-
dóan az országban lakik, folytonosan adót
fizet és más államnak nem alattvalója. Állami
és megyei tisztviselők azonban, ha fizetéseik
után járó jövedelmi adón kívül más adót a
községben nem fizetnek, választójoggal nem
bírnak.

A választók névsorának egybeállítására
kiküldött választmány az 1871. évi XVIII.
t. c. rendelkezéseit vévén alapul, a névsorból
kihagyta azon megyei és állami tisztviselőket,
kik Eperjesen községi adót nem fizetnek.
Ezek száma azonban igen csekély — ha jól
vagyunk értesülve 10—11.

Választó-kerületek és választók tehát
vannak már; csak a választandók megválasz-
tása van még hátra.

Ötvennégy képviselőről lévén szó, vá-
rosunk képviselő-testülete nemsokára azon
helyzetben lesz, hogy sok oly munkaképes és
a közjó érdekében fáradni tudó és szerető új
erő gyarapodásával fog dicsekedhetni, melyek
eddig ezen igazgatási közeg körén kívül áll-
ván csak mint „nagyérdemű publikum“ sze-
repek.

„Több szem többet lát,“ ezt tartja a
példabeszéd és ily szempontból csak örven-
detesnek találhatjuk azt, hogy azok száma
kiknek törvényszerű kötelessége a város ér-
dekeit tanácsal és tettel szolgálni s hiva-
taltól előmozdítani, az új rend értelmében
kétszerezve lesz.

Másrészt azonban sokan attól tartanak,
hogy a képviselők számának oly jelentékeny
gyarapodása azt fogja eredményezni, misze-
rint a közgyűlések ezentul az eddigieknél
mozgalmasabbak lesznek, mennyiben az előbb

idézett példabeszéd helyett, az a másik pé-
dabeszéd is könnyen fog érvényesülni, mely
azt mondja, hogy: A hány fej annyi vélemény.

A mi nézetünk szerint a nagyobb élénk-
ség korántsem lesz a városra kártékony ha-
tással; sőt az kívánatos is, mert mindig jobb,
ha valamely tárgy a határozathozatal feletti
tanácskozás alkalmával több szempontból
világított meg, mint ha egyoldalulag törté-
nik a megvitatása.

Pedig képviselő-testületünk akárhányszor
közgyűlése oly néptelen és üres volt, hogy
ilyenkor sokféle nezetéről természetesen szó
sem lehetett. Ezentul ily néptelenség nem
igen lesz észlelhető. S ez volna egyik nagy
előnye az új rendnek.

Vajjon más tekintetben előnyös lesz-e,
ez attól függ, hogy a választási urnából oly
férfiak nevei fognak-e kikerülni, kikben meg-
van az a képzettség és belátás, melyet a
képviselői állás igényel.

Ha olyanok lesznek a választottak, ak-
kor nincs okunk kételkedni, hogy a képvise-
lők nagyobb száma városunkra csak üdvös
hatású lesz.

A jogakademia visszaállítása ügyében.

A megszüntetett jogakademia ügyében —
mint t. olvasóink tudják — a város részéről meg-
tétetvén az anyagi segélyezést biztosító első lépés,
most azokon a sor, működni az ügy érdekében,
kik a visszaállítást célzó mozgalmat kezdeményezték.

Mi ugyan legegyszerűbbnek tartjuk és jelentet-
tük ki lapunk hasábjain, hogy az ez irányban szük-
séges tervszerű és erélyes működés céljából egy
végrehajtó bizottság alakuljon, mely magát a mérv-
adó körökkel közvetlen érintkezésbe helyezze s ál-
talában az ezentul szükséges lépéseket megtegye;
de úgy látjuk, hogy ez eddig meg nem történt,
valamint hogy ily bizottság létesítését — itt leg-
alább — még tervbe sem vették.

Ily körülmények között alig remélhető, hogy
az akademia visszaállításának ügye oly hamar fog
testtét válni, a mint azt a kezdeményezők s velök
együtt magunk is óhajtuk.

A mi az 1000 frtnyi évi segély megszavazása
után az ügy érdekében történt, az mindössze igen
keves s egyelőre azon értesítésre szorítkozik, mely-
ben a város Zsedényi Edének a város határozatát
tudomására adja.

Ez irat következőleg szól:

Nagyméltóságú egyetemes Felügyelő úr! Vá-
rosunkat, mely a kerületi tábla és királyi váltó
törvényszék megszüntetése s a kerületi pénzügyi
igazgatóság más helyre lett áttétele folytán az év-
tized folyamában már is súlyos veszteségeket
szenvedett, ismét egy veszteség érte az által hogy
az egy századot meghaladó idő óta itt fenállott
evangelicus jogakademia is a múlt évben megszűnt.

Ez újabb veszteséget annál inkább fájjaljuk,
mert az érintett jogakademia erkölcsi jelentőségé-
nél fogva városunknak egyik díszét, s anyagi te-
kintetben is a közforgalomnak nem jelentéktelen
tényezőjét képezte.

Reménylünk azonban hogy e tanintézet szü-
ntetése csak is ideiglenes, s annak visszaállítása
egyesült közreműködéssel eszközölhető.

Hogy ezen közhasznú cél mielőbb elérjék,
városunk közönsége folyó évi januárhó 10-én tar-
tott bizottsági közgyűlésében annak anyagi támo-
gatását elhatározta, /- alatt csatolt határozatával
kijelentvén, hogy azon esetre, ha a jogakademia a
fenálló szabályok szerint jogtudományi karrá át-
alakítva s államvizsgálatok tartásának jogosultsá-
gával ellátva Eperjesen visszaállítatik, azt a
visszaállítás időpontjától kezdve tíz egymásután

következő éveken át a városi házi pénztárból éven-
kénti 1000 frtal segélyezni fogja.

Fogadtassék ezen ajánlatunk mint elismerése
a jogakademia közérdekű voltának, s mint kifeje-
zése, annak visszaállítása iránti élénk óhajunknak.

Közgyűlésünk fenti határozatát Nagyméltó-
ságóddal (s a tekintetes collegiumi felügyelőséggel)
azon kérelemmel közölni szerencsétlennünk, hogy a
jogakademia visszaállításának ügyét hathatós pár-
tolásban részesíteni méltóztatssék.

Egyszersmind megjegyezzük, hogy bizottsági
közgyűlésünk ezen határozatát mint a törvény ér-
telmében kormányi helybenhagyást igénylőt, a nagy-
méltóságú magyar kir. belügyminister úrhoz fel-
terjesztettük, s határozatáról Nagyméltóságodat (s a
tek. collegiumi felügyelőséget) annak idejében érte-
síteni szerencsénk leendő.

Kelt Eperjesen az 1877-ik évi januárhó 10-én
tartott városi bizottsági közgyűlésből.

Megyei közlemények.

A sárosmegyei törvényhatósági bizottság f. é.
március 12-én d. e. 9 órakor közgyűlést tart.
Napirendre a következő, legnagyobb részt kiváló
fontosságú tárgyak vannak kitűzve.

1. A megye főjegyzője előterjeszti a törvény-
hatósági bizottság szavazattal bíró tagjainak név-
sorát az 1877-ik évre.

2. Vilcz Camill, Eperjes szab. kir. városi
lakos és választott törvényhatósági bizottsági tag,
ebbeli állásáról 1877-re lemond.

3. Bánó Miklós elhalálása folytán, a tör-
vényhatósági állandó választmányba egy tagnak
választása.

4. A közigazgatási bizottság előterjesztése
aziránt, hogy Bánó Miklós halála folytán azon bi-
zottságba egy tag választassék.

5) Bánó Miklós elhalálása folytán, a girálti
járás becslo-bizottság elnöki állomásának betöl-
tése, az 1875. évi VII. t. c. alapján.

6. Körtvélyessy Gábor, Hanusfalu járásbeli
szolgabírónak f. évi január 20-án kelt leköszönő
levele.

7. Bornemisza Ferenc, Raszlavic járási szol-
gabíró kérvénye, az üresedésbe jött Hanusfalu
járásbeli szolgabírói állomásra leendő áthelyezte-
tése iránt.

8. Főispán ő méltóságának előterjesztése, a
Hanusfalu járásbeli szolgabírói állomásnak ideig-
lenes helyettesítés útján történt betöltése, illetve
a Raszlavic járási szolgabírói hivatal teendőinek
ellátása tárgyában.

9. A megye alispánjának 1876-ról szóló évi
jelentése.

10. A közigazgatási bizottság f. évi január
hó 10-én tartott üléséből 48. szám alatt előter-
jeszti az 1876. évi október, november és decem-
ber hónapokra vonatkozó, ministerelnök ő nagy-
méltóságához felterjesztett jelentését.

11. A m. kir. belügyminis-terium mult évi
december 19-én 45749. sz. a. kelt rendelete, mely-
lyel a törvényhatóság 1877. évi költségvetési elő-
irányzata jóváhagyatik s ennek kapcsán:

12. A m. kir. belügyminis-terium folyó évi
január 30-án 2854. szám alatt kelt leirata, mely-
lyel a közbiztonsági s szolgazemélyzet 1878. évi
ruházati szükségletének beszerzése körül követett
eljárást jóváhagyólag veszi tudomásul.

13. A m. kir. belügyminis-terium folyó évi
január 29-én 3432. szám alatt Eperjes sz. kir.
városnak az 1876. XX. t. c. alapján alkotott
szervezeti szabályzatát, további eljárás végett me-
gerősítve küldi meg.

14. A m. kir. belügyminis-terium folyó évi
január 22-én 3074. sz. alatt Bártfa sz. kir. város
ugy ily szabályzatát küldi meg.

15. A m. kir. belügyminis-terium mult évi
december 24-én 58431. szám alatt Kis-Szeben sz.
kir. város ugyanily szabályzatát küldi meg.

16. Szabad királyi Bártfa város költségvetési
előirányzatai az 1877. évre

17. A m. kir. közmunka és közlekedési mi-
nisterium folyó évi február 5-ü 754. szám alatt
kelt leirataival elintéztetlen küldi le, Bártfa szab.
kir. város közönségének, az e megyébe bekebelezett
3. szab. kir. város közmunkaügye szabályozása

iránt mult évi december 11-én 10563/166. sz. alatt hozott közgy. határozat ellen beadott felfolyamodványát.

18. A m. kir. belügyminister folyó évi február 9-én 5857. szám alatt kelt leirata, melylyel megengedi, hogy szab. kir. Eperjes város hatósága a vám és piaci helypénzszedést, a kövezet és vámdíjjegek első és negyedik tételének egy-egy krral leendő felemelése mellett gyakorolhassa.

19. A m. kir. honvédelmi ministerium mult évi december 17-én 54733. szám alatt kelt rendelete, a loavatási bizottságoknak az 1873. XX. t. c. 6. §-a értelmében 1877-re leendő alakítása tárgyában.

20. A m. kir. belügyministerium folyó évi január 8-án 475. szám alatt kelt leiratával megengedi, hogy a gyújtogatók ellen egy évre elrendelt rögtönbíráskodási eljárás, további egy évre meghosszabbítottassék, és Eperjes, Bártfa és Kis-Szeben városokra is kiterjesszessék.

21. A m. kir. belügyministerium mult évi december 23-án 58241. szám alatt kelt leiratával jóváhagyja a törvényhatóság mult évi december hó 11-én 156. közgy. szám alatt hozott határozatát, mely szerint az állandó választmány tagjainak száma 20-ról 24-re szaporítottatott.

22. A m. kir. belügyministerium mult évi december 27-én 58243. szám alatt kelt leiratával megengedi, hogy két közigazgatási járás részére mint egészségügyi szakközeg jövőre is csak egy járásorvos alkalmaztassék.

23. A magyar királyi belügyministerium mult évi december 31-én 59560. szám alatt kelt körrendelete, az italmérsi regal-joggyakorlat s az e részben felmerülő kihágások esetében követendő eljárás szabályozása tárgyában.

24. A vallás- és közoktatásügyi magy. kir. ministerium folyó évi január 3-án 30767. szám alatt kelt leirata, a megyei állandó népnevelési bizottság megalakítása tárgyában.

25. A magyar királyi belügyministerium folyó évi február 8-én 5415. szám alatt kelt leirata, iskolai könyvtárak felállítására ügyében.

26. A magyar királyi pénzügyministerium folyó évi február 1-én 2314. szám alatt kelt rendelete, a sármegyei becselőjárások átalakítása ügyében.

27. A közigazgatási bizottság mult évi december 13-án tartott üléséből 85. szám alatt tett előterjesztés, több Zemplénhez tartozó községnek Sárosba, és több Sárosba tartozó községnek Zemplénbe leendő átkebelezése iránt.

28. Az állandó választmány pénztárvizsgáló küldöttsége betérjeszti a megyei házipénztár 1876. évi számadásai vizsgálatának eredményét elötüntető jegyzőkönyvet s evvel kapcsolatosan a m. főpénztárnok előterjeszt egy kimutatást, a házipénztárból eddig ki nem vett megtakarítások, valamint történt tulkiadásokról.

29. A megyei pénztárban kezelt külön alapoknak vizsgálatáról felvett jegyzőkönyv.

30. A megyei házipénztár folyó évi január és február havi állapotát elötüntető vizsgálati jegyzőkönyv.

31. A megyei főpénztárnok betérjeszti a megyei utialap 1876. évi számadásait s ennek kapcsán, ugyan ő előterjeszti az utialapról vezetett számadások kivonatát 1876. ra.

32. A megyei főpénztárnok betérjeszti a törvényhatósági betegápolási alap 1876. évi számadásait s ezen számadások kivonatát.

33. A megyei számvevő betérjeszti a betegápolási alap 1876. évi naplóját illetve nyilvántartási naplót.

34. A megyei főpénztárnok betérjeszti a Roskoványi-féle, s evvel kapcsolatosan, a Zsibrik-féle alapítványról 1876-ra nevezett számadásokat.

35. Bártfa szab. kir. város közönsége előterjeszti, a közös pásztor tartása és legelő gyakorlása ügyében hozott szabályzatát.

36. A megye alispánjának folyó évi február hó 6-án 1031. szám alatt kelt előterjesztése, a minta mértékekért járuló 180 frt mikénti fedezése tárgyában.

37. A megyei számvevő előterjeszti Nagy-Sáros nagy község költségelőirányzatát, az 1877. évre megerősítve.

38. Zemplén megye közönsége, a keleti honnyodalmakkal szemben elfoglalt álláspontját jelző s a magyar királyi ministerelnök ő nagyméltóságához, valamint a képviselőházhoz betérjesztett feliratát küldi meg pártolás végett.

39. Nyitra megye közönsége, a magyar nyelv és nemzetiség érdekében a képviselőházhoz intézett feliratát küldi meg pártolás végett.

40. A magyar történelmi társulat kéri a megye közönségét, hogy lépjen azon társulat alapítói sorába.

41. A megyei főorvos, dr. Szeleho Gusztávnak a sávári kincstári uradalom rendes orvosának okleveleit terjeszti be, kihirdetésre ajánlva.

Különfélék.

Színház. Geröfi Andor színtársulata megérkezett városunkban s ma kezdti meg előadásai sorát, Lecocq „Giroflé-Girofla” című kedvelt operette-jével.

Azt hiszszük, teljesen fölösleges művelt közönségünket arra felhívni, hogy a színtársulatot pártolja. Színházat már régóta nélkülöztünk s így Geröfi ur mindenestre szívesen látott vendége városunknak. A mostani időnyre három színtársulat is folyamodott engedélyért. Hogy a városi közgyűlés Geröfinek adta azt meg, ez — mint egy városi képviselő megjegyezte — kétségtelenül arra mutat, hogy a város Geröfi iránt legtöbb bizalommal viseltetik arra nézve, hogy a közönség igényeinek megfelel. Rajta és társulatán — melynek legtöbb tagját ismerjük — áll tehát most, hogy e bizalmat igazolja.

Mi részünkről örülünk, hogy végre van színház s hogy e színház magyar, ragaszkodván azon egyszer kimondott elvünkhöz, hogy a nemzeti színdarabot pártolni már annál is inkább kötelességünk, mivel mint annak idején kifejtettük, nekünk magyaroknak legkevésbé sincs okunk arra, hogy a hazánkban annyira túlerjedő német színtársulatok megszorítását valami különös előzékenység által elősegítsük.

Hangverseny. Weiss Alphonsin urnő, egyike Bécs legismertebb s legkedveltebb zongoraművésznőinek, ki újabban Streicher salonjában aratott lelkes tetszést, szülőföldre, Magyarhon néhány városában rendez e hó folytán hangversenyeket. Pozsonyban máris a legszebb sikerrel föllépett, a budapesti lapok jelezik zeneestélyeit s körutjában Kassát, Eperjest és Lőcsét is érintendi. Hogy zenekarátoknak figyelmét a kilátásba helyezett nagy művelzetet nyújtó hangversenyre föl hívjuk, tekintettel a művészno elismert hírnevére, elég volna a bécsi hírlapok mubíralataira ugy mint a pozsonyi

s a legelterjedtebb budapesti (Pesti napló, Pester Lloyd, Neues Pester Journal stb.) lapok elismerő s kitüntető nyilatkozataira hivatkozunk. A mi azonban az eperjesieket szükségképp még különösen érdeklendi, az azon körülmény, hogy Weiss Alphonsine eperjesi születésű s megyénk több köztisztelt családjaival rokoni viszonyban áll. A legnagyobb tökélyű technika, rendkívül kiterjedt repertoire, mély műértelem, kiképzett ízlés, a kivitelben érzésgazdagság, erő és légység finom árnyalatai — azon jelességek, melyeket a bécsi műtészkek különösen kiemelnek. Az ifju művészno megjelensében nem kevésbé meglepő azon körülmény, hogy hosszú és kínos betegség következtében megbénulván mankók segítségével jár; de annál szabadabban, annál könnyebb lendülettel mozog a hangok világában.

Kassán Semsey szül. Csáky s Forgách grnök, Lőcsén Csáky grno vesznek részt hangversenyében; itt f. hó 11-én, délután a megyeház nagy termében lépend föl néhány műkedvelő zenész közreműködésével.

Házi táncestély. Nehány derék fiatal ember szerdán február hó 28-án a farsang (Purim) megünnepléséül kis zártkörű táncestélyt rendezett. Kicsiny, de válogatott szép hölgykoszoru jelent meg egyszerű csinos házi toilettében, városunk egyik legtiszteltebb családjaik helyiségeiben; a hol reggeli 5 óráig vigan, kedélyesen eltáncoltunk, elmultunk. Hirtelen improvizált, de annál inkább sikerült egy estély vala, mely vajha mi-nyakrabban ismétlődne a vig, tánc kedvelő ifjuság örömére.

Stibinger Manó, azt a derék órást, ki, mint a multkor irtuk, több, neki kiigazitás végett átadott órával megszokott, Bécsben csakhamar elfogták. A rendőrség tehát nem vonta meg tőle azt a pártfogást, melyre a becsületes férfi magát méltóvá tette.

Uj repülő gép. Egy helybeli lakatos — írja a „Rimaszombat és vidéke”, hir szerint — repülő gépet készít, mely egészen különbözik a régi szerkezetű gépektől, melyek e célból lettek kiállítva. E gép segítségével 48 óra alatt Lengyelországba lehet jutni. Egyes részeit a lábak és vállakhoz kell alkalmazni, melyek apró, pikkely alaku szárnyakból állanak s könnyen forgathatók. Mikor a feltalálót kérdezte valaki: „valjon mi haszna lesz a gépezetnek?” azt válaszóla „legalább hamar eljut vele az ember jobb országba, a hol nincs oly pénztelen gonosz világ, mint nálunk!”

Sport. A Radács körüli erdőszegben, Hali-grund közelében, tegnapelőtt három vadász egy meglehetősen nagy vaddisznót lőtt. Mindhárom vadász lőtt rá s mindegyik találta. Az elejtett szép példányt a városba hozták s itteni vadászaink ugyancsak megbámulták.

Az eperjesi népbank f. é. márc. 14-én, d. e. 9 órakor a városi tanácssteremben évi közgyűlést tart. Azon részvényesek, kik a közgyűlésen részt venni akarnak, tartoznak részvényeiket 24 órával előbb az intézet igazgatóságánál térítvény mellett letenni.

Tűzoltó-egyletünk javára Geröfi Andor színtársulat egy előadás jövedelmét helyezte kilátásba. Ugyanez alkalommal a zenekar egy szatmári uri embernek az eperjesi tűzoltóságnak felajánlott indulóját fogja eljátszani.

Tűzoltóink részéről bizonyára nem fog elmaradni az elismerés.

TÁRCA.

Meghiúsult boldogság.

Beszély.

Írta: Gögh Géza.

(Vége).

III.

Eddig leirt eseményeinkkel összefüggőleg vessünk egy futó pillantást azon saját szerű viszonyra, mely Mathild és Aladár közt keletkezett. Azon városkában, mely Mathildék lakásától mintegy negyed mértföldnyire esett, — mintegy tíz évvel ezelőtt Aladár nagybátyja, a gazdag Réthy Tamás telepedett volt le, s minthogy Aladár szülei a nagy mérvben kitört járvány áldozatává lettek, Aladár, nagybátyja kívánságára, ki élemedett kora miatt nem igen bibelődött már a gazdálkodással, átvette a nagy kiterjedésű jószág kezelését.

Aladár mintegy 25 éves fiatal ember lehetett, — s míg egyrészt vonzó külsejét s kellemes társalgási modorát előnyére magyarázhatjuk, addig másrészt nem mulasztjuk el jellemének azon rossz oldalát kiemelni, hogy különös élvezetet talált abban, ha azon nőket, kiknek szépsége figyelmét magára vonta, elcsábíthatta, a mi nem egyszer teljesen sikerült is neki.

Történt, hogy egy szép nyári nap délutánján Mathild szokott sétáját tette a közeli erdő szélén, s már jó távol volt lakásától, midőn a rónaságon imitt-amott szembeötöl majorságok egyikéből egy hirtelen előugrott komondor megrohanta. Mathild kétségbeesetten segély után kiáltott, midőn Aladár — ki éppen egy sétalovaglásból volt hazatérő — a dühögő állatot elkergette. — Mathild hálát rebegető szavakkal köszönte meg a szép ifjunak oly készségesen tanúsított segélyét — s miután ez néhány szívélyes szóváltás után engedelmet nyert,

Mathildot a legközelebbi alkalommal meglátogathatni, Aladár a szép hölgy kellemeitől egészen elbűvölve, túlboldog érzelmekkel tért haza.

Ezen oly véletlenül szövedött ismeretség után Aladár majdnem mindennapos lón Mathildék házában s ismeretségek, — melyet még inkább nevelt a gyakori együttlét — a leghevesebb szerelemmé fejlett.

Aladár bensőleg csatlakozott Mathildhoz; először életében volt valóban szerelmes s így érthető hogy csak hosszas kiismerés után tön ígérte Mathildnak hogy életét az övével egyesítendi, — s ezen ígérteit be is váltotta volna, ha egy akadály terve kivételében meg nem gátolja.

Aladár nagybátyja ugyanis miután a jószág ideiglenes kezelését öcsére bízta, mindinkább hanyatló egészségének helyreállítása végett néhány hónapra külföldre utazott.

Levél útján értesült azonban Aladárnak Mathilddal viszonyáról. Erre ő haladék nélkül dorgáló hangon irt öcsének levelet azon figyelmeztetéssel: hogy, ha Dombváry Mathilddal akarata ellenére frigyre lép, — őt minden neki szánt örökségből végleg kitagadandja.

Vajjon Aladárt a nagybátya fenyegetései, avagy más indok rettentette-e vissza a már nagyon is küszöbön álló házasságtól, e kérdés megoldását eseményeink további vázolásában találándjuk; — azonban e tekintetben egyelőre annyit mondhatunk miszerint Aladár nagybátyja egyedül csak azt akarta, hogy öcsce a vele ugyanazon városkában lakó s gazdagságban Mathildékát messze tulhaladó Kövesdy Jolánnal — kinek szüleivel Réthy Tamás a legbensőbb baráti viszonyban élt, váltsón jegyet.

Ha Aladár keblét azon valódi szerelem töltötte volna el, melynek kiirthatlan gyökere a mélyen érző szív mélyeséges tengerében van elrejtve, alig hihető, hogy képes leende a visszalépésre,

mert az igazi szerelem oly paizs, mely mint a hullámkorbácsolta köszirt — ellentáll a leghatalmasabb akadálnak is.

Mathild szegény túlboldognak érezte magát Aladár szerelme által, míg végre oly keserűen csalódott. Hiába! ez végzetünk dolga — az ember nagyon is tudja, hogy mit óhajt, mi után vágyódik; de mit ér, ha a sors vas keze legedesebb vágódásainkat, legboldogított reményeinket — midőn azok már már teljesülhetnének — kinzó gunnyal zuzza szét.

IV.

Azon, elbeszélésünkben oly nevezetes estét követő nap, melyen Mathild Aladár levelét vette, épen vasárnapra esett; N. mezővároska tornyának messzire kihallatszó, éles zugásu harangja épen imára hívta fel a hívők seregét, midőn a legnépesebb utcák egyikén, a legélénkebb mozgásban levő néptömeg közt számos egymást követő, ezüsttel dúsan kiveret szerszámokba hámozott nemesvérű paripák által vont hintók robotgát kereszttül, egyenesen a székesegyház irányának tartva. A ruganyos ülőpárnákkal ellátott, s diszes szerkezeténél fogva a többi közt leginkább kiváló első hintóban ülő hölgyet a dúsan ékített, nehéz selyem ruha, valamint a két oldalt hosszan lenyúló csipkefátyol fölé illesztett zöld babérszörű, melynek levelei közt fehér kamélia pompázott, az első percre arának jelelék. A nászmenetet néhány perc elteltével már a templom magas ívezetű belsejében látjuk, — hol a főoltár lépcsőzeténél kört képezve a vallási buzgalom ihletétől áthatva figyeltek a lelkész szavaira. S épen azon pillanatban, midőn a pap a szövetségre lépők felett az áldás utolsó szavait mondta el, a padok egyikéből földre meresztett szemekkel egy szenvedő s a vihar fonyasztó leheletétől érintett arcu fiatal nőt pillantunk meg lassú léptekkel kifelé haladni, ki mihelyt

Ein Wort von der Feuerwehr.

Seit der ersten Ausschussung unserer freiwilligen Feuerwehr sind einige Wochen verflossen und so manche Freunde dieser gemeinnützigen Institution traten mit der Frage an uns heran: was, und ob überhaupt im Interesse dieser Sache seither etwas geschehen ist? Das Publikum ist ungeduldig und kann es kaum erwarten, daß die Feuerwehr endlich korporativ auftritt und gewissermaßen auch schon äußerlich Lebenszeichen von sich gebe.

Wir halten es daher für unsere Pflicht, das Stadium zu kennzeichnen, in welchem sich die Angelegenheit gegenwärtig befindet.

Bekanntlich gehört das Ins-Leben-Rufen und die Organisation einer neuen Institution, namentlich einer freiwilligen Feuerwehr, wo es sich um die Erschwörung materieller und persönlicher Opfer handelt, nicht zu den leichten Sachen.

Es muß vor Allem die Ueberzeugung platzgreifen, daß solche Opfer eigentlich keine Opfer seien. Denn es bedarf nur einiger Ueberlegung, um einzusehen, daß diese, im Grunde genommen, geringen Verpflichtungen, welche die Vereinsmitglieder auf sich nehmen, in keinem Verhältnisse zu den Vortheilen stehen, durch die jene reichlich aufgewogen werden.

Es gab in unserer Stadt auch noch vor Kurzem Zeiten, als die Einwohnerschaft durch beinahe tägliche und zwar bedeutende Schadenfeuer Tag und Nacht in fortwährender Aufregung gehalten wurde.

Auf solche Weise kann die Ruhe und Sicherheit einer ganzen Stadt nicht gefährdet werden, wo eine wohlgeschulte und umsichtige Feuerwehr bei der Hand ist, welche Wache hält und im Augenblicke des Feuers an Ort und Stelle ist.

Jetzt sind wir in der angenehmen Lage, sagen zu können: wir haben auch eine freiwillige Feuerwehr, obwohl es andererseits wahr ist, daß uns in dieser Beziehung selbst der benachbarte Marktflecken Nagy-Sáros mit einigen Jahren zuvorgekommen ist.

Der Grund, weshalb seit der ersten Ausschussung nichts geschah, was augenfällig gewesen wäre, liegt einfach darin, daß die mit der Leitung des Vereines Betrauten, mit der Einammlung der unumgänglich notwendigen Daten beschäftigt waren, auf deren Grund die Organisation durchgeführt worden ist.

Vor Allem handelte es sich um die Ausarbeitung einer zweckentsprechenden und den lokalen Anforderungen Rechnung tragenden Dienst-Instruktion.

Der darauf bezügliche Entwurf wurde vom Commando dem Ausschusse leihweise vorgelegt und ohne jegliche Modification gutgeheißen. Die Instruktion umfaßt sämtliche Zweige des Löschdienstes und beruht, wie überhaupt jede existierende Feuerwehr, auf denselben Prinzipien, welche jedem militärisch organisierten Corps zu Grunde liegen. Denn erwiesenermaßen ist es eben diese militärische Organisation, welche die Feuerwehren diensttüchtig und deren Dienst dem Gemeinwohl erspriesslich macht.

Die Einteilung der bereits endgültig aufgenommenen wirkenden Mitglieder, deren Zahl sich gegenwärtig auf ungefähr 70 beläuft, wurde im Sinne der Instruktionen unverzüglich vorgenommen, und die Unterabtheilungs-Commandanten und Rottenführer, deren Namen wir demnächst veröffentlichen werden, sind größtentheils auch schon gewählt. Nebenbei bemerken wir, daß dieselben zum Theile Fachmänner sind, die bei anderortigen Feuerwehren Dienste verrichteten.

Da es aber zur Ermöglichung der präzisesten Dienstleistung unumgänglich notwendig erscheint, einen konstanten Kern zu bilden, um welchen sich die übrigen

az utcaira ért. egy reá várakozó kocsiba ült s szeméink elöl azonnal eltűnt.

Olvásóink aligha nem sejtik hogy az: ki aráját oltárhoz vezeté, nem volt más, mint a hütelen s ingatag Aladár, ki miként már fennebb érintettük nagybátyja kivánságára a gazdag Kövesdy Jolánnal lépett frigyre. Az említett bánatos arcu nő pedig nem más mint Mathild, ki rövid tartamu boldogságának meghiusultáról meggyőződni akart s kit a családás fájdalomai annyira megviseltek, hogy ezen reá nézve oly gyászos eseményeket követő mintegy három hó múlva egy nehéz sohaj után örökre lecsuká szeméit.

V.

A szerencsétlen Mathild halála óta épen egy év gördült le az idő homokóráján.

N. mezővároska ájtatos hivi halottak napját ünneplik a temetőn; mindenütt a kegyelet megható jelvényeivel találkozunk.

Az eső lanyhán, de sűrű cseppekben hull alá, és a nép mégis a legnagyobb tömegben jelent meg elhunyt kedveseinek sirhantjai körül. A temetőn hullámzó gyászoló sokaság közt Mathild sirdombja előtt, melyet egy egyszerű, vas kereszt jelölt, egy bús kinézésű férfit összekulcsolt kezekkel s lehorgasztott fővel az alázat s megadás élő jelképeként pillantunk meg. Vajjon hiszi-e a szíves olvasó, hogy e férfiban — ki feledhetlen halottja iránt halk fohászokodással nyilvánítja kegyeletét a későn öntudatra ébredt Aladárra ösmerünk?

Mathild mélyen lett megcsalva igaz szerelmében, s szíve a családás fájdalomaitól vértett el, — de hiszszük, hogy meghiusult boldogságáért kárpótlásra talált ama boldogabb hazában, hova nemes lelke elköltözött, — míg Aladár eléggé bűnhődik a késő megbánás vádjának súlya alatt, — mely miként látjuk, keblét szagatja.

Elemente der Feuerwehr gleichsam krystallisiren, so wurde der Beschluß gefaßt, außer der freiwilligen Feuerwehr auch eine aus 6 Mann bestehende gezahlte Feuerwehr zu errichten, wie dies auch anderorts beinahe überall der Fall ist.

Diese 6 Mann, welche bereits thatsächlich in Dienst genommen worden sind, haben die Pflicht, sich dem Löschdienste berufsmäßig zu widmen und namentlich den Wachdienst abwechselnd bei Tag und Nacht auf das pünktlichste zu versehen.

Dies ist eine Einrichtung, vermöge welcher die Feuerwehr in den Stand gesetzt ist, ihrer Aufgabe strengstens gerecht zu werden.

Solange Alles nicht in das rechte Geleise kömmt — was wohl noch einige, doch wie wir hoffen — kurze Zeit währen dürfte, können an die Feuerwehr natürlich nicht allzustrenge Anforderungen gestellt werden; nach dieser Zeit aber, wenn die Löschmannschaft vollständig eingeübt sein wird, wie gesagt, auch die strengsten.

Die Instruktionen, welche, wie bemerkt, möglichst präzis ausgearbeitet sind, enthalten für jeden Fall die genauesten Verhaltensregeln. Dieselben werden demnächst im Drucke erscheinen und jedem wirkenden Mitgliede eingehändigert werden.

Ein Theil der Ausrüstungsgegenstände wurde bei den renomirtesten Firmen bereits bestellt und dürfte in wenigen Tagen eintreffen.

Noch eines Umstandes müssen wir erwähnen. Es gibt Manche, die sich gegen die Uniformirung aussprechen, in der irrthümlichen Meinung, dieselbe diene nur zum Paradeiren.

Solch' eine Meinung deutet nur auf eine blühende Ignoranz.

Die Uniform ist bei einer Feuerwehr schon auch aus dem Grunde unerlässlich, weil eine militärische Organisation ohne einer solchen überhaupt nicht denkbar ist. Und abgesehen davon, daß die Feuerwehr-Uniform dem Dienste erwiesenermaßen am besten entspricht, erweckt sie in dem Träger die Ambition, sich dertelben würdig zu zeigen, wie sie andererseits auch das Gefühl der Zusammengehörigkeit erweckt und festigt.

Paradirt dann ein Feuerwehrmann auch außer Dienst in seiner Uniform, so kann ihm dies umso weniger vortragt werden, weil es eben Jedermann nur zur Ehre gereichen kann, einem Elite-Corps anzugehören.

Correspondenzen.

Giralt, den 28. Februar 1877.

H. Herr Redakteur! Diebereien und Langfingerereien sind heutzutage so alltägliche Gehehnisse, daß solche kaum mehr zu den Seltenheiten gezählt werden können. Trotzdem will ich Sie von einem leihweise hier verübten Diebstahle in Kenntniß setzen, welcher bei uns nicht geringes Aufsehen erregte.

Wie es allwöchentlich zu geschehen pflegt, reisten auch leihweise Stropföcker Kaufleute zum Eperieser Wochenmarkte, bei welcher Gelegenheit ein hiesiges Wirthshaus die Station bildete. Unter den Eingekehrten befand sich auch ein Individuum, das nicht dem Kaufmannsstande angehörte und daher die Reise nach der Sároser Hauptstadt seltener zurückzulegen pflegte.

Nach erfolgter Abfahrt der Gäste machte der Wirthshausler die angenehme Entdeckung, daß auch die Summe von 112 fl. ö. W., welche er vor einigen Stunden in die Kasse hineingelegt, die Reise mitangetreten hatte. Da außer den erwähnten Reisenden Niemand eingekehrt war, so konnte sein Verdacht natürlicherweise nur auf diese fallen. Er machte sich daher auf den Weg, und setzte den theuern Gästen sofort nach. Als er sie eingeholt hatte, nahm er an Ort und Stelle eine förmliche Durchsuchung vor, welche jedoch nicht zu dem gewünschten Resultate führte. Es blieb ihm also nichts anderes übrig, als mit schwerem Gemüthe, und desto leichteren Taschen, den Rückweg anzutreten. Doch war er weise genug, um sich hiemit nicht zufriedenzustellen. Er erstattete beim hiesigen Gerichte die Anzeige, welches denn die Reisenden in der Rückkehr anhalten ließ und einem eingehenden Verhör unterzog.

Das Ergebnis davon war, daß das außerordentliche Mitglied der Gesellschaft sich durch unklare Antworten verdächtig machte. Er wurde also behufs weiterer Untersuchung verhaftet. Tags darauf gelang es dem Bezirksrichter Herrn v. Berthóty ihm das Geständniß zu entlocken, daß er das Geld in Anwesenheit Aller entwendete und es hierauf im Schoppen verbar. Bemerkenswerth ist, daß der interessante Reisende Kantorskandidat ist und sich solcher Weise mit einem Male seine ganze Carrière vernichtete. Uebrigens ist er jetzt ins Kühle gesetzt, wo es ihm an Gelegenheit nicht fehlen dürfte, stille Betrachtungen anzustellen über den Satz, in welchem es da heißt: daß der Kasten gegen böses Gewissen, und der Kantornimbus gegen begründete Verdächtigungen keine Waffe sei, denn:

„Alles kömmt an das Licht der Sonne.“ H.

Musik.

Das neueste Einverleibungs-Gesetz hat unsere Stadt durch die Löschung, oder finanz-technisch ausgedrückt, Abschreibung ihrer verbrieften Rechte, einfach aus der Zahl der selbstständigen Städte gestrichen, — was zwar bei einer anderseitigen Beleuchtung betrachtet, immerhin auch seine hellere Seiten haben mag. Bei der Combination des Communications-Bahnnetzes ist Eperies unberücksichtigt von der Haupt-Eisenbahnlinie bei Seite gelassen worden. — In unserer ver-

einstamten Existenz ist es nur die Kunst durch die Künstler und insbesondere die der Musik, welche uns zeitweise doch nicht vergißt.

Wir hatten Gelegenheit die Kunstleistungen des Hellmersberger'schen Streichs und des schwedischen Vocal-Concertes, die der Cornelia Prielle, Lilla Bulhovsky, sowie die der Sophie Menter und Anderer zu genießen, was uns, der Communications-Sackgasse gedenkend in welcher wir zu leben angewiesen sind, nur mit Befriedigung erfüllen kann; und unwillkürlich kömmt man auf den Gedanken, daß es um mit den Worten Wilhelms des adlers*) zu sprechen, Gottes Fügung, vielleicht Bestimmung ist unsere Stadt durch die Pflege der Kunst wieder zu einiger Bedeutung zu erheben. Kleine Städte wie Weimar, Düsseldorf haben durch consequentes Streben auf dem Gebiete der Kunst in dieser Beziehung manche Großstädte weit überholt, — und bekanntlich waren es die deutschen Kunststädte wo die Ideen der Freiheit und Humanität den fruchtbarsten Boden zur Ausath, und die opferwilligsten Hände zur Pflege vorfanden, es freut uns also den Lesern dieses Blattes mittheilen zu können, daß uns bald wieder ein seltener Kunstgenuss bevorsteht.

Eine im strengsten Sinne des Wortes ausgezeichnete, in der Wiener Kunstwelt hochgeachtete Pianokünstlerin Baronin Alphonsine Weiß, wird hier am 11. März ein Concert veranstalten, auf welches wir alle Musikfreunde und die es werden wollen, hiemit aufmerksam machen.

Frl. Alphonsine Weiß ist nicht nur in Ungarn sondern hier in Eperies geboren; — durch ihre Mutter Marie Koskóváni, und ihre Großmutter Marie v. Szinyey steht sie mit den vornehmsten Familien dieser Gegend in auerwandtschaftlicher Verbindung, es mag sie also die Pietät für ihre Geburtsstadt veranlaßt haben auch unsere kleine Stadt zu besuchen.

Das Programm des Concertes, welches wir später mittheilen werden, wird äußerst interessant sein; außer Mendelssohn, Chopin, werden wir Ländchungen von Rameau, Brahms, und Meindels zu hören bekommen, welche Legtern ungeachtet ihrer musikalischen Bedeutung hier noch wenig bekannt sind. — Wir hoffen daß sich der Kunstsinne der Eperieser durch zahlreichen Besuch auch diesmal bewähren wird.

Das Concert wird im großen Saale des Komitathauses stattfinden. P.

Kleine politische Rundschau.

Das Amtsblatt vom 27. Februar bringt die Wiederernennung des Cabinets und am selben Tage stellte sich das neuernannte Ministerium beiden Häusern des Reichstages vor. Ministerpräsident Tísa hielt es bei dieser Gelegenheit nicht für notwendig ein Programm zu entwickeln, sondern er beschränkte sich naturgemäß darauf, über den Verlauf der Cabinetstrife authentische Aufklärungen zu bieten.

Zum Schluß äußerte sich der Ministerpräsident folgendermaßen:

Wir wissen, daß wir eine schwere Verantwortung übernehmen, als wir den Ausgleich acceptirten; aber das von mir Dargelegte einerseits, andererseits sowohl die vaterländische, als die allgemeine, sowohl die politische als die finanzielle Lage erwägend, fanden wir — und wir erwogen nichts Anderes, als das Interesse des Landes — daß wir die Verantwortung acceptiren können, aber wir könnten sie nicht acceptiren für jene Uebelstände, die sich ergeben würden, wenn wir einen solchen Ausgleich nicht annähmen.

Die Vorlagen werden binnen Kurzem — ich hoffe spätestens in drei oder vier Wochen — in ihrem ganzen Umfange dem Hause vorliegen und dann wird das geehrte Haus Gelegenheit haben, über dieselben zu entscheiden.

Indem wir uns der Freundlichkeit des g. Hauses empfehlen, werden wir ruhig abwarten, was die Weisheit des Hauses und der Gesetzgebung beschließt.

Wenn Sie finden werden, daß unsere Vorlagen die zu vertheidigen wir jedenfalls für unsere Pflicht erachten werden, abzulehnen seien, dann werden jene, welche Das erwarten, was wir als im Interesse des Landes liegend erkannten, für die Folgen verantwortlich sein.

Wir — möge was immer geschehen — harren des Urtheils mit Ruhe, die uns das Bewußtsein gibt, daß wir nach bestem Wissen und Gewissen unternehmen, was — wie gesagt — nach unserer Ueberzeugung unter den gegebenen Verhältnissen wohl eine sehr schwierige, aber eine Pflicht gegen das Vaterland ist.

Hierauf unterzogen Baron Sennyey und Baron Ludwig Simonyi, der Führer der unabhängigen liberalen Partei, den neuen Ausgleich und das Vorgehen der Regierung einer scharfen und man kann sagen, einer rücksichtslosen Kritik, welcher Tísa bestimmt und energig entgegentrat.

Man möge vom neuen Ausgleich sagen was man will und man braucht ihn nicht eben für befriedigend anzusehen, so viel muß man aber zugestehen, daß unter den gegenwärtigen Umständen nicht mehr zu erlangen war. Ferner ist eben so wenig in Abrede zu stellen, daß auch der gegenwärtige Ausgleich zur Verbesserung unserer materiellen Verhältnisse wesentlich beitragen wird.

Ausland. Die Orientfrage befindet sich noch immer im Schwanken. Denn während einerseits gemeldet wird, daß der Abschluß des serbisch-türkischen

*) Wir sagen absichtlich „des adlers“ und nicht des „Adlers“; er hat nämlich Viele geädelt.

Friedens bereits perfekt geworden ist, will man von anderer Seite wissen, daß dies nicht der Fall sei. Auch wird von einer Verschwörung gegen den Fürsten Milan, gesprochen und sollen namentlich mehrere geheime Revolutions-Comités entdeckt worden sein.

Ueber die fortwährenden russischen Kriegsvorbereitungen wird folgendes geschrieben:

Aus Lemberg wird vom 27. d. gemeldet: Die russische Reserve-Division, welche im Kamenez-Podoler Gouvernement disloziert war, hat Befehl bekommen, nach Bessarabien zu marchiren. Dieselbe wird nur theilweise per Bahn befördert, mehrere Regimenter marchiren zu Fuß. Auch die Kiemer Garnison, welche aus zwei Regimentern Infanterie und vier Eskadronen Kavallerie besteht, hat Marschbereitschaft nach dem Pruth erhalten. Seit dem 25. d. hat überhaupt die gesamte Reserve den Marsch zur Grenze angetreten. Die Reserveparthys sollen morgen nach Chotim befördert werden. In Odessa waren große Lieferungen ausgeschrieben. Die Lieferungsorte sind Zassy, Galag, Zukurest und Giurwego. Die Lieferung des Roggenmehls allein beträgt 1.800.000 Pud. Im Laufe des März sollen sämtliche Lieferungen effectuirt werden. Die Befestigungen an der Seretbrücke sind auf Wunsch Rußlands und dessen Kosten unternommen worden.

Berichten aus Kischinew zufolge sind nun daselbst mehrere zur Uebernahme der Korpskommanden designirte Generale eingetroffen. Großfürst Nikolaus ist noch immer leidend. Wenn er den Oberbefehl gleichwohl behält, wird er nur dem Namen nach das Kommando führen, da ihm kein Gesundheitszustand jede aktive Theilnahme an Kriegstrapazen unterlag.

Tagesneuigkeiten.

Der Comitats-Ausschuß (törvényhatósági bizottság) hält am 12. d. M. unter dem Präsidium des Obergepans eine Congregation ab, deren reichhaltige Tagesordnung wir an anderer Stelle veröffentlichen.

Neuerliche Verpachtung des städtischen Schankregales. Der Stadtmagistrat bringt zur allgemeinen Kenntniß, daß das Schankregale in Folge der ins Leben gerufenen neuen Ordnung im Wege der öffentlichen Versteigerung, welche am 10-ten April d. J. im Rathungssaale des Stadthauses stattfinden wird, aufs Neue verpachtet werden wird.

Die neue Pachtung beginnt mit dem 1. Juni d. J. und dauert bis Ende Dezember 1880.

Das zu erlegende Neugeld beträgt 1000 fl. Schriftliche, mit dem Neugeld versehene Offerte werden bis zum Beginne der mündlichen Versteigerung ebenfalls entgegengenommen. Ausführlicheres im Inseratentheile.

Unsere Liebhaber des jetzt so modernen Eis-sportes waren nicht wenig überrascht, Donnerstag wieder einmal die blau-gelbe Fahne am Stadthause wehen zu sehen. Wer von ihnen hätte es für wahrscheinlich gehalten, noch nach dem vielen Regenwetter und offianischen Nebeln des Vergnügens des Eislaufes theilhaftig zu werden.

Diesmal erulien die Herren Eismeister die vollste Anerkennung unserer schönen Damen, die sich am Eise vollzählig einfanden, um das Verfaumte einigermaßen nachzuholen.

Vielleicht wird das Eis noch einige Tage andauern, denn Wind und Wetter haben sich, wie gesagt, vollkommen geändert, obwohl Einem angefangen dieser Veränderlichkeit freilich das Lied einfallen muß, in welchem es da heißt:

„Es gibt keine Ordnung in der Schweiz,
Im Winter regnet's, im Sommer schneit's.“

Fortschritt in der Gekunst. Einen bewundernswürdigen Appetit förderte neulich ein junger Mann zu Tage, der nach beendeter Tafel, als alle Uebrigen sich nicht mehr zu rühren im Stande waren, da sie sich — wie uns erzählt wird — alle buchstäblich angefüllt hatten, eine dreiviertel Pfund wiegende Stopp-gangs-Leber verzehrte.

Werkwürdig ist, daß der junge Mann trotzdem ganz gesund blieb und sich bereit erklärte dieses Manöver gelegentlich wieder auszuführen. — Servus Nazi! würde man in Wien dazu sagen.

Zwei sogenannte „internationale“ Vorstellungen fanden vorigen Samstag und Sonntag im hiesigen Theater statt. Es produzierte sich die amerikanische Holzschuh-Tänzer- und Neger-Sänger-Gesellschaft des Direktors Döring, der indessen ein Wiener Amerikaner ist.

Das Publikum war an beiden Abenden in ziemlich geringer Anzahl vertreten, was übrigens nur den Geschmack desselben in einem vortheilhaften Lichte erscheinen läßt.

Freilich konnten es auch Manche der Crischienenen — wir meinen die Damen — nicht ahnen, was da Alles zu sehen sein wird, sonst hätten sie sich den Kunstgenuß, dessen sie theilhaftig wurden, wahrscheinlich eripart.

Den Tänzern kann man die Geschicklichkeit nicht absprecken und boten mehrere Piecen derselben ein trefliches Bild der Eigenheiten des Neger-Volkes. Bei den Künstlerinnen handelte es sich aber in erster Linie um plastische Produktionen und wollte es allerdings nicht recht einleuchten, warum eine „Concert-Sängerin“ — denn so hieß es am Ankündigungszettel — die verätherlichsten Trikot's anhaben müsse, um mit ihrem Gesänge Effekte zu erzielen. Der blühende Uebermuth einer Miß Eily und sonstiger „Künstler“ mag wohl in den „Neuen Welten“ und „Diana'salen“ am Plage sein, nicht aber auf einer anständigen Bühne, von wo aus dergleichen Kunstleistungen höchst befremdend wirken.

Theaterdirektor Geröfi ist mit seiner Gesellschaft hier eingetroffen und beginnt heute den Cyclus seiner Vorstellungen.

Eine schauerliche Mähre durchzieht die Luft, und läßt die Tabakraucher besonders die Zigarrenraucher schon jetzt ein gelindes Gruseln bei dem Gedanken empfinden, künftighin die bei uns so beliebten Gainsburger Zigarren nicht mehr, ohne dem beißenden Zollbeigeischnack rauchen zu können. Man berathet nämlich allen Ernstes über ein Tabackzollgesetz, weil eben keine Industriellen im Rathe sitzen, welche den viel praktischeren Weg der Verbesserung der Zigarrenfabrikation im Inlande in Vorschlag bringen, welcher Ausweg noch den Vortheil hätte, das erforderliche Herr von Grenzwächtern zu eriparen.

Ein Brief an den Herrgott. Am 11. d. wurde wie der „Alpenbote“ schreibt, in einem Sammelkasten ein Brief unter folgender, mit fester Hand geschriebener Adresse: „An den Allmächtigen Gott des Himmels und der Erde und König aller Könige, wohnhaft im Himmel“ unfrankirt vorgefunden. Es hat sich kein Briefträger entschließen wollen, die Besorgung dieses Briefes an seine Adresse zu übernehmen.

Vermischtes.

Was ist für Herren Pech? Wenn in der Mitte des Weges, retour von einem Spaziergang, einer Dame plötzlich einfaßt, daß sie einen Handschuh oder dergleichen liegen gelassen hat, und man aus Artigkeit gezwungen ist, als Schnellläufer den Weg nochmal retour zu machen, denselben aber nicht fand, und von Schweiß triefend angelangt, mit lachendem Munde erfährt, daß sich das Verlorene in ihrer eigenen Tasche wieder gefunden hat.

Wenn man nach unermüdetem Eifer endlich einen Augenblick gefunden, der Geliebten ein „Billet doux“ zugustehen, in der Eile aber selbes mit einem noch unbezahlten Schneidertonto verwechselt.

Wenn man in der Dämmerungskunde zum Fenster der Liebe die bewußten Zeichen des Rendez-vous macht, und erst später sieht, daß die Mutter am Fenster war.

Wenn man mit Damen seine Landparthie macht, und beim Zahlen erst sieht, daß man seine Börse zu Hause gelassen hat, der Wirth auf Zahlung besteht, und man die Daren um Geld angehen muß.

Wenn man im Dunkeln einer verschleierte Dame den Arm bietet, derselbe angenommen wird, mehre vertrauliche Äußerungen fallen, und es sich dann herausstellt, daß es die eigene Laute ist.

Wenn man bei heißem Wetter aus Vorsicht einige Stunden weit seinen Regenschirm mitgeschleppt hat, Abends wirklich ein Wetter kommt, da aber Damen ohne Regenschirm bei der Parthie sind, man gezwungen ist, denselben diesen abzutreten und als Mann von bon ton im größten Regen mit einem enggenommenen frühlichen Gesicht als wenn es Einem das größte Vergnügen wäre, ihnen dienen zu können, und naß zu werden, neben herlaufen darf.

Wenn man durch künstliche Hilfe des Friseurs die Tonjur mit allem Fleiße verbergen will, der Gummi aber durch übermäßiges Jungfeinwollen erweicht wird, und der Deckmantel eben bei der feuerigsten Liebeserklärung der Dame zu Füßen fällt.

Neue Musikalien. Bei Laborky und Parich in Budapest ist erschienen: „Murmeltier Quelle.“ Polka-Mazurka für das Pianoforte von Philipp Jahrbach. Preis 50 fr.

Fruchtpreise vom 2. März 1877.

Roggen per 100 Kilogr.	fl.	9.—	—
Weizen „ 100 „	„	11.—	13.—
Gerste „ 100 „	„	6.50	7.50
Hofer „ 100 „	„	5.—	6.—
Wais „ 100 „	„	—	—
Erbfen „ 100 „	„	8.—	10.—
Linfen „ 100 „	„	8.—	11.—
Wiosen „ 100 „	„	—	—
Erdapfel „ 100 „	„	2.25	—

Die in Ofen am 24. Feber gehobene Zahlen:

86, 85, 70, 76, 7.

Die nächste Ziehung am 10. März 1877.

Die in Prag am 28. Feber gehobene Zahlen:

32, 28, 23, 67, 6.

Die nächste Ziehung ist am 14. März 1877.

Felelös szerkesztő: Kyss Géza.

Kiadó-tulajdonos: Az Eperjesi Bankgyűlet.

Öffentlicher Dank.

Indem ich die Restauration im Hotel „Stamm“ aufgelassen habe, und von Eperies scheidet, erachte ich es für meine angenehme Pflicht, den P. T. Herrschaften, die mich mit ihrem schätzbaren Zuspruche beehren, hiemit meinen innigsten Dank öffentlich auszusprechen.

Hochachtungsvoll
Vinzenz Manoschek.

Anzeige.

Der in der Nähe des Kalvarienberges gelegene, 10,200 □ Klafter große

Berggarten

weiland des Herrn Benzel Schmidt ist sofort zu verpachten.

Das Nähere ist bei Herrn Karl Schmidt Apotheker zu erfragen.

Nyomatott az „Eperjesi Bankgyűlet“ könyvnyomdájában Eperjesen.

Arverési hirdetmény.

Szab. királyi Eperjes város tanácsa által közhírré tétetik, hogy a városi közönség tulajdonát képező pálinka mérési jognak a változott viszonyok folytán újból előveendő bérbeadása céljából

folvó 1877-ik évi aprilis hó 10-én d. e. 10 órakor a városi tanácssteremben nyilvános árverés fog tartatni. Az új bérlet kezdődik 1877-ik junius hó 1-én s tart 1880-ik évi december hó végéig.

Az árverezők részéről leteendő bántépész 1000 forint. A szóbeli árverés megkezdéséig lepecsételt s a fenti bántépészrel ellátott írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak. Többiben az árverési feltételek a városi irodában megtekinthetők.

Kelt Eperjesen 1877. február hó 27-én.

Kovács Gyula,

h. főjegyző.

Gutsverpachtung.

Der commaffirte adelige Gutscomplex der Nikolaus v. Bánó'schen Erben in Kükemező und T.-Lucska (Sárosi Komitat) gelegen, bestehend aus 1087 Joch Ackerfeld, 100 Joch Weiden, 81 Joch Weide, so auch genügender Waldweide, Schanngerechtigkeit, Wohn- und Wirtschaftsgebäuden, einer im Betriebe stehenden Brennerei, Fundus instructus u. s. w. ist sofort zu verpachten. Die Pachtbedingungen sind zu erfragen in Eperies bei

Dr. Gyula Schmidt,

Advocat.

Gute Holzkohlen

für Schmiede und zum Biegeln verkauft

J. Werther

Spengler, Hauptgasse No. 218. im Großen und im Kleinen, per großen Sack 1 fl. in kleiner Quantität

per 1 Kilo 3 kr.

Auf der Hauptgasse vis-à-vis der Kirche ist im Hause Nr. 4. ein schönes großes

Gassengewölbe

mit 2 Thüren, nebst anstoßender Wohnung

vom Mai zu vergeben.

Näheres bei

Csatáry.

Hirdetmény.

Az 1875. évi VII. t. cz. nyomán elkészült új földadó telekkönyvi munkalat a város házánál közszemlere kitétetett, — mirol is e város érdekel ház és földbirtokosai azon megjegyzéssel értesittetnek hogy ezen munkalat delölti hivatalos órákban megtekinthető s a netaláni felzömlások t. évi martius 9-ig a város tanácsánál illetve annak számvösegénél beadhatók.

Eperjesen, februárhó 19-én 1877.

Podhorányi Bálint,

tanácsnok.

Zwei elegante Wägen

55 (Batarde und Phaeton), 1-2 sind mit oder ohne Pferde (zwei 15' Faust hohe, 10jährige Pferde) sammt elegantem Geschirr, billig zu verkaufen. Näheres bei der Administration dieses Blattes.

Ein grösseres Quartier

mit oder ohne Stallung und Wagen-Remise Hauptgasse, Haus No. 12.

vom 1. April zu vergeben. 2

AUSVERKAUF.

Nachdem ich mein Möbellager gänzlich auflöse, bin ich willens solches zu stark reduzierten Preisen auszuverkaufen, bitte daher Jedermann der billig in den Besitz von Garnituren, Diwans, Chiffons, Spiegel und überhaupt allen in mein Fach schlagenden Gegenständen gelangen will, mich mit seinem Besuche zu beehren.

Eperies 1. März 1877.

Achtungsvoll

Carl Dunkel.

Ungargasse, 171.